

DOMNULE PREȘEDINTE,

CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, cu sediul în București, sector 5, B-dul. Regina Elisabeta nr. 47, prin Consilier General, dl. Marius Adrian Pavel, în calitate de recurent pârât în Dosarul nr. 37533/3/2021 („**CGMB**”), în contradictoriu cu:

- **reclamanta ASOCIAȚIA CENTRUL PENTRU POLITICI DURABILE ECOPOLIS**, cu sediul în București, sector 1, Calea Griviței nr. 206, bl. K, sc. A, ap. 1, cu sediul procesual ales în București, Str. Gheorghe Polizu nr. 1-7, sector 1 („**ECOPOLIS**”);
- „**pârâtul**” **MUNICIPIUL BUCUREȘTI – prin PRIMAR GENERAL**, cu sediul în București, sector 5, B-dul. Regina Elisabeta nr. 47;

în temeiul art. 14 alin.(4) din Legea nr. 554/2004 („**LCA**”), raportat la motivele de nelegalitate prevăzute la art. 488 alin.(1) punctele 5, 6, 7 și 8 din Codul de procedură civilă („**CPC**”), formulăm

RECURS

împotriva **Sentinței Civile nr. 860/17.02.2022** pronunțată de Tribunalul București Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal în **Dosarul nr. 37533/3/2021**.

Prin prezentul recurs solicităm Onoratei Curți:

- 1. Admiterea recursului.**
- 2. Casarea sentinței recurate, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la prima instanță.**
- 3. În subsidiar, casarea sentinței recurate, cu reținere. Rejudecând, urmează să respingeți cererea de suspendare, fie ca inadmisibilă – urmare admiterii excepțiilor, fie ca neîntemeiată.**

A. ASPECTE PROCESUALE.

A.1. Recursul este introdus în termenul legal.

Raportat la data comunicării hotărârii 04.04.2022, termenul de recurs de 5 zile, prevăzut la art. 14 alin.(4) din LCA și calculat potrivit art. 181 alin.(1) pct. 2 din CPC, se împlinește la data de 11.04.2022. Prin urmare, prezentul recurs motivat a fost introdus în termenul legal.

A.2. Timbrajul aferent cererii de recurs.

Potrivit art. 24 alin.(1)-(2) din OUG nr. 80/2013 prezenta cerere de recurs se timbrează cu 200 lei: 100 lei – cumulat pentru motivele de casare prevăzute la art. 488 alin.(1) pct. 5, 6 și 7, respectiv, 100 lei – cumulat pentru motivele de casare prevăzute la art. 488 alin.(1) pct. 8 din CPC. Depunem atașat dovada achitării taxei de timbru aferentă cererii de recurs.

B. CIRCUMSTANȚIEREA SITUAȚIEI DE FAPT.

Din sentința recurată rezultă următoarele împrejurări cu privire la:

B.1. Acțiunea reclamantei.

Prin cererea introductivă reclamanta ECOPOLIS a solicitat instanței să dispună suspendarea executării cu privire la trei acte administrative cu caracter normativ diferite, care nu au nicio legătură între ele, respectiv:

- 1) HCGMB nr. 339/13.08.2020 privind aprobarea PUZ Sector 2;
- 2) HCGMB nr. 443/26.07.2018 privind aprobarea PUZ Zona de Sud a Sectorului 4;
- 3) HCGMB nr. 242/18.06.2020 privind aprobarea PUZ Coordonator al Sectorului 5;

Aceste Hotărâri ale CGMB au conferit putere de aplicare pentru fiecare din cele trei PUZ-uri ^[1], constituind astfel temeiul juridic în vederea realizării programelor de amenajare teritorială și de dezvoltare urbanistică, precum și a autorizării lucrărilor de execuție a obiectivelor de investiții, pentru teritoriul administrativ aferent Sectoarelor 2, 4 și 5.

[1] definiția termenului „aprobare” din Anexa nr. 2 la Legea nr. 350/2001

Aprobare – opțiunea forului deliberativ al autorităților competente de încuviințare a propunerilor cuprinse în documentațiile prezentate și susținute de avizele tehnice favorabile emise în prealabil. Prin actul de aprobare (lege, hotărâre a Guvernului, hotărâre a consiliilor județene sau locale, după caz) se conferă documentațiilor putere de aplicare, constituindu-se astfel ca temei juridic în vederea realizării programelor de amenajare teritorială și de dezvoltare urbanistică, precum și a autorizării lucrărilor de execuție a obiectivelor de investiții.

Reclamanta a introdus cererea de suspendare la instigarea și de conivență cu Primarul General Nicușor DAN – fost președinte al ASOCIAȚIEI SALVAȚI BUCUREȘTIUL, partener al ECOPOLIS, așa cum rezultă din pagina de internet <https://www.ecopolis.org.ro/parteneri>.

Urmărind să se judece fără opoziție, reclamanta ECOPOLIS:

- > a introdus cererea în contradictoriu cu pârâții CGMB și MUNICIPIUL BUCUREȘTI prin Primar General, fără să cheme în judecată:
 - (i) inițiatorii-autorități contractante ale celor trei PUZ-uri contestate (Primarii Sectoarelor 2, 4 și 5)
 - (ii) beneficiarii celor trei PUZ-uri (Sectoarele 2, 4 și 5) – la solicitarea cărora au fost emise Certificatele de urbanism (anexele 01-03) care au stat la baza elaborării, avizării și aprobării PUZ-urilor.
- > deși și-a afirmat interesul în probleme privind protecția mediului, nu a contestat și actele administrative emise de către autoritatea pentru protecția mediului, care confirmau juridic integrarea aspectelor privind protecția mediului în PUZ-urile contestate, căci, altminteri, ar fi trebuit să cheme în judecată și APMB.

De jure, „pârâțul” Municipiul București nu avea calitate procesuală pasivă, scopul chemării sale în judecată fiind ca Primarul General să achieseze la cererea reclamantei și să îi ofere practic o „motivare” aparentă.

Mai mult, prin „grija” Primarului General, **citațiile și adresele emise de instanță nu au ajuns la CGMB, autoritatea emitentă pârâtă neaflând despre existența dosarului, fiindu-i astfel ingradit dreptul la**

apărare. Raportat la amploarea prejudiciului (circa 5 miliarde de euro - obiective de utilitate publică blocate odată cu pronunțarea hotărârii de suspendare), faptele ilicite intră sub incidența Legii nr. 78/2000.

În „motivarea” cererii de suspendare, sub aspectul „cazului bine justificat”, reclamanta „a invocat și susținut multiplele motive de nelegalitate și neoportunitate ale celor trei acte administrative, astfel cum sunt expuse în cele 2 documente de sinteză juridică și urbanistică atașate procesului-verbal al ședinței extraordinare a CGMB din data de 24 septembrie 2021”, respectiv:

- adresa Primarului General nr. 5254/19.07.2021 către Prefectul Municipiului București și ISC-IRCB.
- raportul preliminar de analiză asupra documentațiilor de urbanism modificatoare ale PUG București – PUZ-urile aferente Sectoarelor 2, 3, 4 (sud), 5 și 6.

În ceea ce privește condiția „prevenirii unei pagube iminente”, reclamanta a menționat că „nesuspendarea pe cale judiciară a executării celor trei acte administrative în cel mai scurt timp posibil ar însemna un dezastru urbanistic pentru Municipiul București și dispariția a numeroase spații verzi din Municipiul București, în condițiile în care Hotărârile CGMB nr. 65/26.02.2021, nr. 67/26.02.2021 și nr. 68/26.02.2021, prin care cele trei acte administrative au fost suspendate pe cale administrativă pentru o perioadă de 12 luni, vor expira foarte curând, la sfârșitul lunii februarie 2022.

Totodată, reclamanta a mai precizat că „raportul preliminar de analiză asupra documentațiilor de urbanism modificatoare ale PUG Municipiul București - PUZ aferente Sectoarelor 2, 3, 4 (sud), 5 și 6, menționat mai sus, se pronunța explicit asupra prejudiciului”.

Aceasta este **întreaga „motivare”** a cererii de suspendare formulată de reclamanta ECOPOLIS.

B.2. Întâmpinarea „pârâtului” MUNICIPIUL BUCUREȘTI.

„Pârâtul” Municipiul București a formulat „întâmpinare” (vol. I, filele 145-162, 168-202) prin care a solicitat instanței să admită cererea de suspendare a executării Hotărârilor CGMB nr. 339/2020, 443/2018 și 242/2020.

În motivarea întâmpinării, a invocat considerentele reținute prin două hotărâri judecătorești, respectiv:

- (1) Sentința Civilă nr. 7287/23.11.2021 pronunțată de Tribunalul București, Secția a II-a CAF în Dosarul nr. 25473/3/2020, prin care instanța a dispus anularea HCGMB nr. 242/2020 privind PUZ Sector 5, care în opinia sa „fundamentează neîndoiește cel puțin la nivel aparent imperativul suspendării executării acestei documentații”.
- (2) Sentința Civilă nr. 8001/21.11.2019, pronunțată în Tribunalul București, Secția a II-a CAF în Dosarul nr. 23341/3/2019, prin care instanța „a anulat HCGMB nr. 443/2018 pentru o zonă a PUZ Sector 4”.

B.3. Probatoriul „administrat”.

Nesocotind prevederile art. 13 alin.(1) și (4) din LCA, instanța a soluționat cauza în lipsa documentațiilor aferente celor trei acte administrative normative contestate (fiecare având peste 3.000 file), admitând cererea numai pe „baza” susținerilor și înscrisurilor depuse de către reclamantă și „pârâtul” Municipiul București.

B.4. Soluția primei instanțe.

Prin Sentința Civilă nr. 860 din 17.02.2022 tribunalul a admis cererea reclamantei și a dispus suspendarea executării celor trei acte administrative cu caracter normativ, reținând în considerente:

B.4.1. În ceea ce privește „existența cazurilor bine justificate”.

Prima instanță a apreciat că această condiție este îndeplinită întrucât reclamanta ar fi demonstrat existența unor motive temeinice care crează o îndoială puternică asupra legalității actelor administrative contestate, reținând concret trei pretinse motive de aparentă nelegalitate:

- 1) Pentru niciunul dintre cele trei PUZ-uri contestate nu a fost stabilită perioadă de valabilitate, fiind astfel încălcate prevederile art. 56 alin.(4) din Legea nr. 350/2001.
- 2) Avizele Arhitectului-șef nu au fost fundamentate de către Comisia tehnică de amenajare a teritoriului și urbanism, fiind astfel încălcate prevederile art. 37 alin.(1) din Legea nr. 350/2001;
- 3) Prin cele trei PUZ-uri care formează obiectul cererii de suspendare a executării, suprafețe considerabile prevăzute ca spații verzi în PUG își schimbă destinația, fiind încălcate astfel prevederile art. 71 din OUG nr. 195/2005 și art. 18 alin. (5) din Legea nr. 24/2007.

B.4.2. În ceea ce privește „condiția pagubei iminente”.

Tribunalul a apreciat că este îndeplinită și condiția pagubei iminente întrucât executarea Hotărârilor CGMB nr. 339/13.08.2020, nr. 443/26.07.2018 și nr. 242/18.06.2020 „*implică transformarea unor terenuri prevăzute ca spații verzi în PUG aprobat prin HCGMB nr.269/2000 în suprafețe cu construcții, operațiune ireversibilă în situația în care instanța de fond anulează actele administrative atacate și ar fi de natură să afecteze dreptul reclamantei la un mediu sănătos.*”

C. MOTIVE DE RECURS.

Sentința recurată este vădit nelegală, sub toate aspectele. Tribunalul a încălcat principiile fundamentale ale procesului civil, regulile de procedură și normele de drept material incidente, iar iregularitățile, mult prea numeroase și grosiere, denotă premeditare și atestă că judecătorul primei instanțe a administrat actul de justiție după o agendă ocultă, străină cadrului legal.

În acest sens, invocăm următoarele excepții și motive de recurs, circumscrise motivelor de nelegalitate prevăzute la art. 488 alin.(1) punctele 5, 6, 7 și 8 din CPC, după caz.

C.1. Excepția inadmisibilității acțiunii îndreptată împotriva celor trei acte administrative normative diferite, care nu au nicio legătură între ele.

Motivul de recurs este prevăzut de dispozițiile art. 488 alin. 1 pct. 5 și 8 CPC. Aceasta excepție poate reprezenta și o apărare de fond (care trebuie tratată ca atare în recurs) și se încadrează în solicitarea nr. 2 din prezentul recurs de casare a hotărârii instanței de fond. În situația în care instanța va aprecia că excepția reprezintă o apărare de fond urmează a se uni cu fondul cauzei.

În accepțiunea Legii nr. 554/2004, subiectele de sesizare prevăzute la art. 1 pot solicita instanței anularea și/sau suspendarea executării unui act administrativ unilateral sau mai multora, când sunt subsecvente ori dacă între ele există legături de interdependență/cauzalitate. Concluzia se impune cu necesitate raportat la

prevederile Legii nr. 554/2004, corelativ cu rațiuni care țin de motivarea cererii deduse judecării, implicit, cu motivarea hotărârii judecătorești.

Prin urmare, nu pot fi atacate, în cadrul aceleiași acțiuni, mai multe acte administrative unilaterale diferite, între care nu există legături de interdependență/cauzalitate. Cu atât mai puțin pot fi contestate mai multe acte administrative cu caracter normativ diferite.

Per a contrario, ar însemna că și Prefectul poate ataca într-o singură acțiune mai multe acte administrative normative diferite, situație în care ar însemna că poate bloca abuziv activitatea unui consiliu local/județean, atacând la pachet toate hotărârile adoptate în decurs de 6 luni, hotărârile atacate fiind suspendate de drept potrivit art. 3 alin.(3) din LCA. Or, această ipoteză este de neconceput. De asemenea, în aceeași interpretare per a contrario, CGMB putea adopta toate cele 3 HCGMB a caror suspendare s-a solicitat prin același act normativ, astfel în loc de 3 acte administrative, ar fi putut exista unul singur. Evident, aceasta posibilitate nu exista, fiecare act administrativ are propriul Raport de specialitate, Referat de aprobare, Avize distincte și reglementează suprafețe distincte din teritoriul administrativ al Municipiului București. Soluția legală în această speță era disjungerea cauzei și formarea a trei dosare separate.

În speță, tribunalul nu putea să analizeze și să se pronunțe motivat pe legalitatea celor 3 Hotărâri CGMB privind aprobarea unor documentații de urbanism PUZ total diferite, fiecare conținând peste 3.000 file. De aceea nici nu a dispus autorității emitente să comunice documentațiile din cele trei dosare administrative.

Este incident motivul de nelegalitate prevăzut la art. 488 alin.(1) pct. 5 din CPC, situație în care se impune casarea sentinței recurate, din perspectiva aspectelor criticate.

C.2. Excepția lipsei calității procesuale active.

C.2.1. Legitimarea procesuală activă în acțiunea Legii nr. 554/2005 și a Codului Civil.

La art.14 din LCA i se recunoaște **persoanei vătămate** dreptul de a solicita suspendarea executării actului administrativ unilateral, în ipoteza unor cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente.

Potrivit art. 2 alin.(1) lit.a) teza ultimă din LCA „sunt asimilate persoanei vătămate și organismele sociale care invocă vătămarea prin actul administrativ atacat fie a unui interes legitim public, fie a drepturilor și intereselor legitime ale unor persoane fizice determinate”, iar organismele sociale interesate sunt definite la art.2 alin.(1) lit. s) din LCA: „structuri neguvernamentale, syndicate, asociații, fundații și altele asemenea, care au ca obiect de activitate protecția drepturilor diferitelor categorii de cetățeni sau, după caz, buna funcționare a serviciilor publice administrative.”

Adjectivul „interesate” se referă la interesul în cauză, funcție de specializarea organismelor sociale, care trebuie să corespundă cu obiectul litigiului dedus judecării. Așadar, o asociație justifică interes judiciar doar în litigiile care au legătură directă cu realizarea scopului și obiectului de activitate stabilit prin lege, actul de constituire sau statut, potrivit art. 206 alin.(2) Cod civil.

În concluzie, au calitate procesuală activă și interes judiciar organismele sociale interesate al căror scop și obiect de activitate se grefează pe litigiul dedus judecării.

Sub acest aspect, Decizia RIL nr. 8/2020 edictează: „În vederea exercitării controlului de legalitate asupra actelor administrative la cererea asociațiilor, în calitate de organisme sociale interesate, invocarea interesului

legitim public trebuie să fie subsidiară invocării unui interes legitim privat, acesta din urmă decurgând din legătura directă dintre actul administrativ supus controlului de legalitate și scopul direct și obiectivele asociației, potrivit statutului. Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 517 alin.(4) din Codul de procedură civilă.”

Din aceasta perspectiva, astfel cum reiese din actele constitutive ale reclamantului intimat, nu se face dovada existenței conform scopului și obiectivelor de activitate ale Ecopolis a activităților specifice privind protecția mediului și a spațiilor verzi, ci doar privind dezvoltarea durabilă. Astfel, intimata nu este în măsură să argumenteze cererea de suspendare pe aspecte care țin de legislația protecției mediului înconjurător, din această perspectivă, Ecopolis nu are calitate procesuală activă în cauză.

C.2.2. ECOPOLIS nu are calitate procesuală activă și interes judiciar în prezenta cauză.

Articolul 2 din Statut stabilește scopul ECOPOLIS: „promovarea principiilor dezvoltării durabile în societatea românească” care nu are nicio legătură cu documentațiile de urbanism și hotărârile de aprobare. Totodată, ECOPOLIS nu justifică interes legitim privat în cauză întrucât actele administrative normative și PUZ-urile contestate nu au legătură directă nici cu obiectivele și activitățile prevăzute la Art. 7 și 8 din Statut.

Reclamanta ECOPOLIS nu poate justifica calitate procesuală activă invocând dreptul de acces la justiție în probleme de mediu – stabilit la Art. 9 din Convenția de la Aarhus și la art. 5 lit. d) [2] din OUG nr. 195/2005, întrucât în litigiile privind probleme de mediu obiectul judecării [4] îl formează actele administrative – definite „acte de reglementare” la art. 2 pct. 2 [3] din OUG nr. 195/2005, între care și „avizul de mediu” [5].

[2] art. 5 lit. d) din OUG nr. 195/2005

Statul recunoaște oricărei persoane dreptul la un mediu sănătos și echilibrat ecologic, garantând în acest scop:

d) dreptul de a se adresa, direct sau prin intermediul organizațiilor pentru protecția mediului, autorităților administrative și/sau judecătorești, după caz, în probleme de mediu, indiferent dacă s-a produs sau nu un prejudiciu;

[3] art. 2 pct. 2 din OUG nr. 195/2005

acte de reglementare – decizia etapei de încadrare, aviz de mediu, acord de mediu, autorizație de mediu, autorizație integrată de mediu, autorizație privind emisiile de gaze cu efect de seră, autorizație privind activități cu organisme modificate genetic.

[4] art. 18 din OUG nr. 195/2005

Litigiile generate de emiterea, revizuirea, suspendarea ori anularea actelor de reglementare se soluționează de instanțele de contencios administrativ competente.

[5] art. 2 pct. 13 lit.a) din OUG nr. 195/2005

aviz de mediu – actul administrativ emis de autoritatea competentă pentru protecția mediului, care confirmă integrarea aspectelor privind protecția mediului în planul sau programul supus adoptării.

Principial, invocând *probleme de mediu*, oricare persoană poate ataca la instanța de contencios actele de reglementare precizate la art. 2 alin.(2) din OUG nr.195/2005, dar nu are vocația legală să atace direct un PUZ, fără să fi atacat, în principal, actul de reglementare al autorității de protecția mediului.

În speță

Avizul de mediu nr. 1/10.02.2020 – emis de APMB (anexa 04) este actul administrativ normativ care confirmă juridic că PUZ Sector 2 respectă legislația privind protecția mediului.

Avizul de mediu nr. 1/01.03.2018 – emis de APMB (anexa 05) este actul administrativ normativ care confirmă juridic că PUZ Zona de Sud a Sectorului 4 respectă legislația privind protecția mediului.

Avizul de mediu nr. 2/02.03.2020 – emis de APMB (anexa 06) este actul administrativ normativ care confirmă juridic că PUZ Coordonator Sector 5 respectă legislația privind protecția mediului.

Reclamanta nu poate să justifice calitatea procesuală activă sub aspectul dreptului de acces la justiție în probleme de mediu, câtă vreme ce nu a atacat Avizele de mediu mai-sus menționate, neavând căderea să tăgăduiască prevederile acestor acte administrative cu caracter normativ.

În condițiile în care Avizele de mediu nu au fost suspendate / anulate de instanțele judecătorești și nici nu fac obiectul cererii din prezenta cauză, reclamanta nu are calitatea procesuală activă, neputând să afirme că cele trei PUZ-uri aprobate prin Hotărârile CGMB contestate încalcă legislația privind protecția mediului.

Reiterăm că Hotărârile CGMB nr. 339/2020, nr. 443/2018 și nr. 242/18.06.2020 sunt actele administrative normative care reglementează urbanistic condițiile de construire și conferă putere de aplicare pentru PUZ Sector 2, PUZ Zona de Sud a Sectorului 4 și PUZ Coordonator Sector 5, constituind temeiul juridic în vederea realizării programelor de amenajare teritorială, dezvoltare urbanistică și de autorizare a execuției lucrărilor de construcții pe raza Sectoarelor 2, 4 și 5, bucurându-se de prezumție de legalitate în privința protecției mediului, confirmată juridic de cele 3 Avize de mediu, acte administrative normative necontestate de către reclamantă în prezenta cauză.

Deși avea această obligație ^[6], tribunalul nu a verificat legitimarea procesuală activă a reclamantei, situație ce impune casarea sentinței, raportat la motivul de nelegalitate prevăzut la art. 488 alin.(1) pct. 5 și respectiv 8 CPC.

[6] Considerentele deciziei de la paragraful 90 din Decizia RIL nr. 8/2020

În situația acțiunii promovate în contencios administrativ de către organismele sociale interesate, în definiția legală dată acestora prin dispozițiile art. 2 alin.(1) lit.s) din Legea nr.554/2004, legiuitorul a avut în vedere reglementarea unui contencios subiectiv, în care invocarea interesului legitim public este subsidiară invocării unui interes legitim privat, acesta din urmă însă decurgând din legătura directă dintre actul administrativ supus controlului de legalitate și scopul direct și obiectivele organismului social-asociație, potrivit statutului acestuia. Verificarea existenței acestei legături urmează să se facă de instanțe de la caz la caz, prin raportare la elementele raportului juridic dedus judecătii, nefiind suficientă menționarea în statut a activității de „apărare a interesului public”, ca scop principal al respectivului organism social interesat.

Prin urmare, vă solicităm să admiteți excepția și să casați sentința recurată, urmând să respingeți acțiunea reclamantei, ca inadmisibilă, fiind formulată de către o asociație lipsită de calitate procesuală activă.

C.3. Excepția inadmisibilității acțiunii, raportat la dispozițiile art. 8 alin.(1¹) din LCA.

Prin dispozițiile art. 8 alin.(1¹) ^[7] din LCA legiuitorul a limitat „acțiunile populare” – *de contencios obiectiv* – promovate de subiectele de drept privat, stabilind că sunt admisibile numai cele care au și o componentă subiectivă-principală.

[7] art. 8 alin.(1¹) din Legea nr. 554/2004

Persoanele fizice și persoanele juridice de drept privat pot formula cerere prin care invocă apărarea unui interes legitim public numai în subsidiar, în măsura în care vătămarea interesului legitim public decurge logic din încălcarea dreptului subiectiv sau a interesului legitim privat.

Reclamanta nu a contestat Avizele de mediu, deci nu putea invoca un interes legitim privat decurgând din legătura directă între actele administrative contestate și obiectivele asociației, potrivit statutului.

Neavând capacitate de folosință cu specializare în urbanism, reclamanta ECOPOLIS – ca subiect de drept privat – nu poate să afirme interese legitime private grefate pe actele administrative contestate, astfel că, raportat la prevederile art. 8 alin.(1¹) din LCA, nu are căderea să invoce pretinse aspecte de nelegalitate obiectivă în legătură cu PUZ-urile aprobate prin actele administrative contestate.

În circumstanțiere, invocăm și considerentele Deciziei CCR nr.66/15.01.2009 ^[8] referitoare la excepția de neconstituționalitate (respinsă) a prevederilor art. 8 alin.(1¹) din Legea nr. 554/2004.

[8] Extras din considerentele Deciziei CCR nr. 66/15.01.2009

*Așadar, prin acțiunea introdusă, persoanele fizice și persoanele juridice de drept privat trebuie să dovedească mai întâi că a avut loc o încălcare a dreptului sau interesului lor legitim privat, după care să susțină în sprijinul cererii și vătămarea interesului public, ce decurge din actul administrativ atacat. Prin adoptarea textului criticat, legiuitorul a urmărit să "paralizeze" așa-numitele "acțiuni populare" intentate de unele persoane fizice și/sau juridice de drept privat care, neavând argumente să dovedească o vătămare a unui drept sau interes legitim privat propriu, recurg la calea acțiunilor întemeiate exclusiv pe motivul vătămării interesului public.

Prima instanță nu a analizat această chestiune, situație ce impune casarea sentinței, fiind incident motivul de nelegalitate prevăzut la art. 488 alin.(1) pct. 5 CPC. Prin urmare, vă solicităm să admiteți excepția și să casați sentința recurată, urmând să respingeți acțiunea reclamantei, ca inadmisibilă, raportat la dispozițiile art. 8 alin.(1¹) din LCA.

C.4. Excepția nulității sentinței – determinată de neîndeplinirea procedurii de citare cu CGMB.

Reiterăm faptul că, prin „grija” Primarului General, atât citațiile și adresele emise de instanță, cât și actele de procedură nu au ajuns la pârâțul CGMB, autoritatea emitentă neafând de existența litigiului, fiind astfel încălcate principiile dreptului la apărare și al contradictorialității.

Iregularitatea este întărită de încălcarea prevederilor art. 13 alin.(1) și (4) din LCA, tribunalul soluționând cauza în lipsa documentațiilor aferente celor trei acte administrative normative contestate (fiecare având peste 3.000 file), admitând cererea de suspendare numai pe „baza” susținerilor și înscrisurilor depuse către de reclamantă și „pârâțul” Municipiul București.

Raportat la încălcarea art. 13 alin.(1) și (3), art.14 alin.(1), corelate cu art. 20 CPC, este incident motivul de nelegalitate prevăzut la art.488 alin.(1) pct.5 CPC, impunând casarea sentinței recurate, cu trimitere cauzei la prima instanță.

C.5. Excepția lipsei calității procesuale pasive a MUNICIPIULUI BUCUREȘTI.

Potrivit Codului Administrativ, Municipiul București este unitate administrativ teritorială („UAT”), în care este organizată și funcționează administrația publică locală, constituită din CGMB – autoritatea deliberativă și Primarul General – autoritatea executivă, acestea fiind organele UAT – definite „autorități publice” la art. 2 alin.(1) lit.b) din LCA.

Pe de o parte, nefiind autoritate a administrației publice locale, Municipiul București nu emite de plano acte administrative, pentru a putea fi chemat, ca pârât, în litigiile de contencios administrativ. Cu evidență, nu a emis actele administrative normative contestate, PUZ-urile fiind aprobate prin hotărâri adoptate de CGMB.

Pe de altă parte, Municipiul București nu este inițiator/autoritate contractantă pentru PUZ-urile contestate – aceștia fiind Primarii sectoarelor 2, 4 și 5, și, cu atât mai puțin, beneficiar al PUZ-urilor contestate – aceștia fiind subdiviziunile administrativ-teritoriale Sectoarele 2, 4 și 5.

În concluzie, Municipiul București nu are calitate procesuală pasivă în cauză, „pârâțul” fiind chemat comisiv eronat în judecată doar cu scopul ca Primarul General Nicușor DAN – fost președinte al Asociației Salvați Bucureștiul și acolit al ECOPOLIS – să achieseze la cererea reclamantei și să îi ofere practic o „motivare” aparentă.

Prima instanță nu a analizat această chestiune, situație ce impune casarea sentinței, fiind incident motivul de nelegalitate prevăzut la art. 488 alin.(1) pct. 5 CPC.

Prin urmare, vă rugăm să admiteți excepția lipsei calității procesuale pasive și să casați sentința recurată, urmând să respingeți acțiunea reclamantei, formulată dolosiv în raport cu „pârâțul” Municipiul București.

Implicit, urmează să înlăturați toate preținsele argumente evocate de Municipiul București – prin Primarul General, inclusiv înscrisurile depuse pro-causa de către acesta.

C.6. Inadmisibilitatea poziției procesuale manifestată de Municipiul București prin Primar General.

UAT Municipiul București prin Primar General și nici autoritatea executivă Primarul General nu au căderea legală să conteste hotărârile autorității deliberative CGMB.

Acceptând contrariul și întemeindu-și raționamentul pe criticile formulate de Primarul General, tribunalul a pronunțat o hotărâre nelegală și, totodată, contrară considerentelor Deciziei nr. 12/25.05.2015 pronunțată de ÎCCJ – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, obligatorie, potrivit art. 521 alin.(3) CPC.

Argumente

În primul rând, potrivit art. 167 alin.(3) corelat cu art.154 alin.(1) din Codul Administrativ, Primarul General are atribuția și obligația să aducă la îndeplinire hotărârile CGMB, neavând deci căderea să le conteste.

Atunci când a dorit să confere primarului dreptul de a sesiza instanța de contencios administrativ cu privire la anumite împrejurări referitoare la activitatea consiliului local, legiuitorul a prevăzut expres aceasta, astfel cum, de exemplu, a edictat la art. 143 alin.(2) ^[10] din Codul Administrativ.

[10] art. 143 alin.(2) din Codul Administrativ

Primarul, viceprimarul, secretarul general al unității/subdiviziunii administrativ-teritoriale, prefectul sau orice altă persoană interesată sesizează instanța de contencios administrativ cu privire la cazurile prevăzute la alin.(1). Instanța analizează situația de fapt și se pronunță cu privire la dizolvarea consiliului local. Hotărârea instanței este definitivă și se comunică prefectului.

În al doilea rând, așa cum Secretarului General al UAT i-a conferit expres, la art. 243 alin.(1) lit.a) ^[11] din Codul Administrativ, atribuții de asigurare a legalității hotărârilor consiliului local, dacă ar fi avut intenția să îi recunoască și primarului atribuții în această privință, legiuitorul ar fi edictat un text similar în acest sens.

[11] art. 243 alin.(1) lit.a) din Codul Administrativ

(1) Secretarul general al unității/subdiviziunii administrativ-teritoriale îndeplinește, în condițiile legii, următoarele atribuții:

a) avizează proiectele de hotărân și contrasemnează pentru legalitate dispozițiile primarului, respectiv ale președintelui consiliului județean, hotărârile consiliului local, respectiv ale consiliului județean, după caz;

În al treilea rând, deosebit de art. 1 alin.(6) din LCA, care consacră dreptul și condițiile în care o autoritate publică emitentă a unui act administrativ unilateral nelegal poate solicita instanței anularea acestuia, Legea nr. 554/2004 nu a prevăzut nicăieri dreptul UAT, prin autoritatea executivă – primar/primarul general, de a contesta hotărârile adoptate de autoritatea sa deliberativă – consiliul local sau, după caz, CGMB.

Atribuțiile partajate, conferite de lege autorității deliberative CGMB și autorității executive Primarul General se prezumă a fi exercitate deopotrivă în scopul satisfacerii nevoilor comunitare, în numele, în interesul și pentru UAT, neputând fi acceptată teza recunoașterii unui drept la acțiune în justiție al subiectului de drept (UAT, prin autoritatea sa executivă) împotriva lui însuși (UAT, prin autoritatea sa deliberativă).

Acceptarea unei ipoteze contrare ar reprezenta o îndepărtare de la principiile și pârgurile administrative ale sistemului de realizare a autonomiei locale. Se prezumă faptul că atât consiliul local/CGMB – ca autoritate deliberativă, cât și primarul/Primarul General – ca autoritate executivă, urmăresc preeminența interesului public și satisfacerea nevoilor comunității locale.

Această finalitate se presupune a fi atinsă prin exercitarea competențelor exclusive și partajate ce revin celor două autorități publice locale în reglementarea Codului Administrativ.

În al patrulea rând, dreptul la analiza legalității actelor administrative emise de cele două autorități publice este asigurată prin atribuțiile conferite Secretarului General al UAT și prin controlul de tutelă administrativă exercitat de către Prefect.

Sub acest aspect, facem trimitere și la considerentele Deciziei nr. IV din 23.03.2003 a Curții Supreme de Justiție - Secțiunile Unite, care a statuat că „*actele emise de consiliul local și de primar au caracter independent, niciuna dintre aceste două autorități neputând exercita direct o cale de atac împotriva actului celeilalte autorități simetrice, singura autoritate publică investită cu acest atribut fiind prefectul*”, tutela administrativă de control a Prefectului este consacrată Constituțional la art. 123 alin.(5) și reglementată actual la art. 255 ^[12] din Codul Administrativ și art. 3 alin.(1) din LCA.

[12] art. 255 din Codul Administrativ – Atribuții privind verificarea legalității

(1) Prefectul verifică legalitatea actelor administrative ale consiliului județean, ale consiliului local și ale primarului.

(2) Prefectul poate ataca actele autorităților prevăzute la alin.(1) pe care le consideră ilegale, în fața instanței competente, în condițiile LCA.

A accepta teza că UAT, prin autoritatea sa executivă – primarul/primarul general, are dreptul de a ataca la instanța de contencios administrativ hotărârile adoptate de autoritatea deliberativă – consiliul local/CGMB, ar echivala cu dobândirea de către primar/primar general a prerogativei controlului de tutelă administrativă.

Or, în condițiile în care tutela administrativă de control este expres prevăzută Constituțional, iar, la nivel de lege organică, la art. 155 din Codul Administrativ și la art. 3 alin.(1) din LCA, ca prerogativă a Prefectului, instanța judecătorească nu are căderea să îi recunoască unei alte autorități publice competențe care au fost conferite de către legiuitor exclusiv Prefectului.

Arătăm că argumentele evocate au fost preluate din Decizia nr. 12/25.05.2015 a ÎCCJ – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, fiind adaptate *mutatis mutandis* în acord cu dispozițiile legale actuale.

Nesocotind sau necunoscând, ori neînțelegând, temeiurile de drept și principiile mai-sus prezentate, prima instanță a preluat criticile formulate de Primarul General, întemeindu-și în mod nepermis considerentele și „raționamentul” pe aceste critici care sfidau logica juridică elementară.

Iregularitățile se circumscriu motivelor de nelegalitate prevăzute la art. 488 alin.(1) pct. 5 și 8 CPC raportat la încălcarea prevederilor legale susmenționate și considerentelor Deciziei nr. 12/25.05.2015. Prin urmare, vă solicităm să casați sentința recurată, urmând să înlăturați pretinsele argumente evocate de Municipiul București – prin Primarul General, inclusiv înscrisurile depuse pro-causa de către acesta.

În circumstanțiere, precizăm că Primarul General – prin scrisoarea nr. 5254/9.07.2021 – s-a adresat atât Prefectului, cât și ISC-IRCB, solicitând verificarea legalității tuturor celor 5 PUZ-uri de sector 2, 3, 4 (Sud), 5 și 6, dar ambele autorități s-au abținut să dea curs solicitării Primarului General Nicușor DAN.

C.7. Excepția lipsei de obiect a cererii de suspendare.

În accepțiunea LCA, suspendarea executării unui act administrativ înseamnă stoparea producerii efectelor acelui act până la momentul la care instanța investită cu soluționarea acțiunii în anulare se va pronunța, fie în prima instanță (art. 14), fie definitiv (art. 15), cu privire la legalitatea actului.

Sub aspectul admisibilității, normele din LCA presupun ca cererea de suspendare să aibă ca obiect un act administrativ unilateral aflat în vigoare.

Dacă actul administrativ nu este în vigoare, cererea de suspendare a executării actului este inadmisibilă, nefiind întrunite condițiile prevăzute la art.14 din LCA, textul vizând strict ipoteza în care actul administrativ în discuție se află în vigoare.

Or, la data sesizării instanței - 28.12.2021, cât și la data pronunțării hotărârii de către tribunal - 17.02.2022, Hotărârile CGMB și PUZ-urile contestate nu erau în vigoare, fiind suspendate pe cale administrativă prin Hotărârile CGMB nr. 65, 67 și 68/26.02.2021. Prin urmare, reclamanta nu putea cere, iar instanța nu putea dispune suspendarea executării în privința actelor administrative și PUZ-urilor care erau deja suspendate.

Iregularitatea se circumscrie motivului de nelegalitate prevăzut la art. 488 alin.(1) pct. 8 CPC

În circumstanțiere, menționăm că prin Încheierea din 19.07.2021 pronunțată în Dosarul nr. 25473/3/2020, tribunalul a admis excepția lipsei de obiect a capătului de cerere privind suspendarea executării HCGMB nr. 242/2020 și PUZ Coordonator Sector 5, respingând cererea de suspendare, reținând că PUZ-ul și actul de aprobare erau suspendate pe cale administrativă prin și odată cu adoptarea HCGMB nr. 68/2021.

Reclamantul Gâdiuță Alexandru Valeriu a atacat Încheierea din 19.07.2021, dar recursul a fost respins prin Decizia Civilă nr. 1808/06.10.2021 pronunțată de Curtea de Apel București Secția a VIII-a în Dosarul nr. 25473/3/2020/a1.

Prin urmare, respingerea capătului de cerere privind suspendarea HCGMB nr. 242/2020 a intrat în puterea lucrului judecat, chestiunea de drept astfel tranșată fiindu-i opozabilă și Primarului General Nicușor DAN – la acea dată reprezentant, deopotrivă, al CGMB și Municipiului București.

C.8. Nulitatea sentinței recurate determinată de nemotivare.

Motivarea este elementul esențial al hotărârii judecătorești, garanția imparțialității judecătorului și a calității actului de justiție, dar și premisă a exercitării corespunzătoare de către instanța superioară a atribuțiilor de control judiciar de legalitate și temeinicie. De aceea, instanța de judecată trebuie să se pronunțe asupra a tot ceea ce s-a cerut și asupra tuturor mijloacelor care au reprezentat fundamentul pretențiilor ridicate de părțile litigante din proces.

Potrivit exigențelor art. 425 alin.(1) lit.b) CPC, o hotărâre judecătorească trebuie să cuprindă în motivarea sa argumentele pro și contra care au format, în fapt și în drept, convingerea instanței cu privire la soluția pronunțată, argumente care trebuie să se raporteze, pe de o parte, la susținerile și apărările părților, iar pe de altă parte, la dispozițiile legale aplicabile raportului juridic dedus judecății, în caz contrar fiind lipsită de suport probator și legal.

În condițiile în care instanța a soluționat cauza în lipsa documentațiilor din dosarele administrative aferente actelor administrative contestate (fiecare având peste 3.000 file), admitând cererea de suspendare având la dispoziție doar susținerile și înscrisurile depuse *pro causa* de reclamantă și „pârâțul” Municipiul București, este limpede că hotărârea recurată nu respectă de plano exigențele motivării.

Iregularitățile se circumscriu motivelor de nelegalitate prevăzute la art. 488 alin.(1) pct. 8 CPC, situație ce impune casarea sentinței recurate, cu trimiterea cauzei în rejudecare la prima instanță.

C.9. Nelegalitatea considerentelor privind pretinsa încălcare a art. 56 alin.(4) din Legea nr. 350/2001.

Un prim motiv pentru care prima instanță a apreciat că este îndeplinită condiția „cazului bine justificat” este că pentru niciunul dintre cele trei PUZ-uri contestate nu a fost stabilită perioadă de valabilitate, fiind astfel încălcate prevederile art. 56 alin.(4) din Legea nr. 350/2001.

Considerentele sunt lipsite de temei, sub toate aspectele.

Potrivit art. 56 alin.(4) din Legea nr. 350/2001, „perioada de valabilitate a documentațiilor de urbanism se stabilește de către autoritatea administrației publice locale abilitată să aprobe documentația, în conformitate cu gradul de complexitate și cu prevederile acesteia.

În primul rând, se observă că legiuitorul a impus stabilirea unei perioade de valabilitate, fără să distingă că această perioadă trebuie stabilită și determinată limitat, într-un interval de timp măsurabil în luni sau ani.

În speță, în hotărârile CGMB contestate a fost stabilită o perioadă de valabilitate, respectiv până la aprobarea unei documentații de urbanism coincidente ce conține reglementări diferite.

În al doilea rând, practica stabilirii unei perioade de valabilitate **măsurabilă în timp** pentru documentațiile de urbanism aprobate la nivelul CGMB a încetat urmare adoptării Hotărârii CGMB nr. 219/10.12.2015, act administrativ cu caracter normativ care prevede la Art. 1: „Planurile urbanistice zonale și de detaliu aflate în procedură administrativă de aprobare se vor adopta pentru o perioadă de valabilitate egală cu cea a Planului Urbanistic General al Municipiului București.” (anexa 07)

Raționamentul acestei măsuri este precizat, deplin lămuritor, în actele premergătoare – expunerea de motive și raportul de specialitate al Arhitectului Șef (anexele 8-9).

Astfel, începând cu data de 01.01.2016, la nivelul CGMB toate documentațiile de urbanism PUZ și PUD nu au mai fost aprobate pentru perioade de valabilitate măsurabile în timp, hotărârile de aprobare stabilind că prevederile lor sunt valabile până la aprobarea unor documentații de urbanism coincidente, cu reglementări diferite/contrare.

Chestiunea a fost întărită de Hotărârea CGMB nr. 566/24.10.2019 (anexa 10), care a modificat prevederile din RLU aferent PUG, stabilind în sensul prevăzut la Art. II:

„În cuprinsul Titlului I – Prescripții Generale – punctul 4 – Derogări de la prevederile RLU, după punctul 4.2. se va introduce pct. 4.3., cu următorul conținut:

4.3. Toate documentațiile de urbanism de tip PUZ aprobate de CGMB în baza prezentului PUG, sunt preluate ca derogări în RLU și în planșa de reglementări aferente PUG (...).

Prezenta hotărâre modifică RLU al PUG aprobat prin HCGMB nr. 269/2000, cu modificările și completările ulterioare, și se aplică pe toată durata de valabilitate a acesteia.”

Așadar, prin aprobarea unui nou PUZ, prevederile noi abrogă definitiv și înlocuiesc prevederile din RLU și planșa de reglementări aferente PUG/PUZ aprobate în precedent. Practic, norma implementează și dispune în sensul art. 64 alin.(1) și (3) ^[13] corelat cu art. 3 alin.(2) ^[14] din Legea nr. 24/2000, stabilind că valabilitatea PUZ este durata de valabilitate a PUG.

[13] art. 64 alin. (1) și (3) – Abrogarea, din Legea nr. 24/2000

(1) Prevederile cuprinse într-un act normativ, contrare unei noi reglementări de același nivel sau de nivel superior, trebuie abrogate. Abrogarea poate fi totală sau parțială.

(3) Abrogarea unei dispoziții sau a unui act normativ are caracter definitiv. Nu este admis ca prin abrogarea unui act de abrogare anterior să se repună în vigoare actul normativ inițial. Fac excepție prevederile din ordonanțele Guvernului care au prevăzut norme de abrogare și au fost respinse prin lege de către Parlament.

[14] art. 3 alin. (2) – Respectarea normelor de tehnică legislativă, din Legea nr. 24/2000

Normele de tehnică legislativă se aplică, în mod corespunzător, și la elaborarea și adoptarea proiectelor de ordine, instrucțiuni și de alte acte normative emise de conducători organelor administrației publice centrale de specialitate, precum și la elaborarea și adoptarea actelor cu caracter normativ emise de autoritățile administrației publice locale.

Este incident motivul de nelegalitate prevăzut la art. 488 alin.(1) pct. 8 CPC, impunând casarea sentinței recurate în privința considerentelor criticate și, implicit, a soluției.

C.10. Nelegalitatea considerentelor privind pretinsa încălcare a art. 37 alin.(1) din Legea nr. 350/2001.

Al doilea caz bine justificat este dat de pretinsa nerespectare a art. 37 alin.(1) din Legea nr. 350/2001 care în opinia primei instanțe, exprimată implicit, ar condiționa Avizul Arhitectului-șef de o fundamentare tehnică a Comisiei tehnice de amenajare a teritoriului și urbanism – materializată printr-un act scris (aviz sau referat).

În susținerea acestui considerent avem de-a face cu o „analiză pe fond” a condițiilor de legalitate a actului administrativ, deoarece așa cum a reținut și instanța de fond, Avizul Arhitectului-șef există, doar că, în opinia primei instanțe, *acesta nu ar fi legal în lipsa unui act scris de fundamentare emis de CTATU*.

Opinia nerostită a tribunalului (exprimată implicit) este greșită, interpretând eronat și adaugând nepermis la art. 37 alin.(1) din Legea nr. 350/2001, normă care a reglementat scopul și rolul CTATU, de *organ consultativ cu atribuții de analiză* care trebuie să susțină Arhitectul-șef în desfășurarea atribuțiilor legale.

Însă, acest rol atribuit de lege a fost interpretat eronat de instanța de fond, deoarece prin soluția pronunțată a stabilit, implicit, că Avizul Arhitectului-șef trebuie fundamentat printr-un act emis în prealabil de CTATU.

Pe lângă faptul că este incompatibilă cu procedura prevăzută la art. 14 din LCA, această interpretare este și lipsită de temei.

Potrivit art. 36 alin.(3) din Legea nr. 350/2001, arhitectul-șef desfășoară o activitate de interes public în sfera urbanismului și amenajării teritoriale. Atribuțiile sale au fost stabilite la art. 27¹ și 36 din Legea nr. 350/2001, unde la alin.(12) sunt enumerate atribuțiile principale stabilite prin lege. Printre atribuțiile stabilite regăsim și avizarea documentațiilor de amenajare a teritoriului și de urbanism.

Comisia tehnică de amenajare a teritoriului și urbanism reglementată de art. 37 din Legea nr. 350/2001, ale cărei atribuții sunt de analiză, expertizare tehnică și consultantă, este un **organism colegial ce are rol pur consultativ** cu singura menire de a sprijini activitatea Arhitectului-șef.

În acest sens, indicăm și art. 56 alin.(6) și (7) din Legea nr. 350/2001 din care rezultă că documentațiile de urbanism se promovează de către primar, în vederea aprobării prin hotărâre a consiliului local/CGMB, pe baza referatului de specialitate al Arhitectului-șef. Nicăieri în Legea nr. 350/2001 nu este prevăzut faptul că Avizul Arhitectului-șef se emite numai în baza unui aviz/referat emis în prealabil de CTATU.

Mai mult, rolul pur consultativ arată că opiniile CTATU nu sunt obligatorii pentru Arhitectul-șef, acesta nefiind ținut sau obligat să și le însușească la avizarea documentației de urbanism.

Este incident motivul de nelegalitate prevăzut la art. 488 alin.(1) pct. 8 CPC, impunând casarea sentinței recurate în privința considerentelor criticate și, implicit, a soluției.

C.11. Nelegalitatea considerentelor privind pretinsa încălcare a art. 71 din OUG nr. 195/2005 și art. 18 alin.(5) din Legea nr. 24/2007.

Chestiune preliminară – toate considerentele primei instanțe privind „spațiile verzi” și „problemele de mediu” sunt de plano neavenite, în condițiile în care Avizele de mediu emise de APMB sunt acte administrative cu caracter normativ perfect valabile, necontestate de reclamantă, care, potrivit art. 2 pct. 13 lit.a) din OUG nr. 195/2005, confirmă cu maximă forță probantă faptul că PUZ-urile contestate respectă *in integrum* legislația pentru protecția mediului.

Pe de altă parte, opinia tribunalului potrivit căreia „prin cele 3 PUZ-uri ce fac obiectul cererii de suspendare a executării, suprafețe considerabile de spațiu verde își schimbă destinația” este nemotivată și nesustținută prin vreun mijloc de probă, atestând totodată și faptul că judecătorul primei instanțe nu stăpânește normele incidente privind spațiile verzi.

Argumente

În primul rând, se impune să lămurim că Legea nr. 24/2007 are prevalență față de OUG nr. 195/2005, atât ca ierarhie „*lex superior derogat inferior*”, cât și ca intrare în vigoare „*lex posterior derogat prior*”.

În al doilea rând, Legea nr. 24/2007 are prevalență și în ceea ce privește asigurarea calității factorilor de mediu și a stării de sănătate a populației, întrucât se referă la „spațiile verzi” existente – ca terenuri amenajate în fapt, conform funcțiunilor descrise la art. 3, cu semnificațiile de la art. 4 din legea specială, concluzia fiind întărită și de prevederile art. 2 lit.k) din Legea nr. 255/2010, care distinge că „spațiile verzi existente” sunt definite conform prevederilor Legii nr. 24/2007.

De cealaltă parte, textul de la art. 71 din OUG nr. 195/2005, se referă la trei categorii de terenuri:

- (1) terenuri amenajate ca spații verzi și prevăzute ca atare în documentațiile de urbanism;
- (2) terenuri prevăzute în documentațiile de urbanism ca spații verzi, dar neamenajate ca spații verzi;
- (3) terenuri amenajate ca spații verzi, dar având o altă încadrare în documentațiile de urbanism.

Or, spațiile verzi la care se referă inform prima instanță fac parte din a doua categorie, reprezentând terenuri prevăzute ca „spații verzi” în PUG, dar care nu erau amenajate ca spații verzi la momentul aprobării PUG și nu au fost amenajate ca „spații verzi” nici ulterior, fiind terenuri virane sau construite la momentul elaborării, avizării și aprobării PUZ-urilor contestate.

Aspect esențial, OUG nr. 195/2005 nu definește „spațiul verde” în general, nici „spațiul verde amenajat” și nici „spațiul verde prevăzut ca atare în documentațiile de urbanism”. În consecință, pentru definirea juridică a acestor categorii, va fi avută în vedere Legea nr. 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților, ca lege specială în materie.

Prin urmare, când se invocă asigurarea calității factorilor de mediu și a stării de sănătate a populației, vor fi avute în vedere cu precădere „spațiile verzi existente” în fapt – care sunt plămâni verzi ai orașului, nu cele prevăzute cu culoarea „verde” în planul UTR aferent PUG, cu peste 21 de ani în urmă.

În plus, art. 18 alin.(5) și alin.(9) din Legea nr. 24/2007 ^[15], reglementează interdicții, în ambele sensuri, în legătură cu spațiile verzi:

[15] art. 18 alin.(5) și (9) din Legea nr. 24/2007

(5) Este interzisă schimbarea destinației, reducerea suprafețelor ori strămutarea spațiilor verzi definite de prezenta lege.

(9) Terenurile înscrise în CF ca fiind în categoria curți-construcții, terenuri ce se află în proprietatea privată a persoanelor fizice sau juridice, *nu pot fi inventariate sau declarate ca spații verzi*, în sensul legii, decât după îndeplinirea procedurii de expropriere conform legislației în domeniu.

Din interpretarea corelativă a nomelor citate, rezultă că legiuitorul a restrâns definirea „spațiilor verzi” doar la terenurile care se încadrează în prevederile art. 3 și art. 4 din Legea nr. 24/2007, cu excluderea terenurilor proprietate privată a persoanelor fizice/juridice intabulate ca fiind categoria „curți-construcții”.

Prin urmare, Legea nr. 24/2007, unicul act normativ care definește spațiile verzi din intravilanul localităților, protejează terenurile amenajate în fapt „spații verzi”, conform categoriilor de la art. 3 și definite la art. 4.

În al treilea rând, schimbarea destinației „spațiilor verzi existente” definite ca atare în Legea nr. 24/2007 este permisă pe baza documentațiilor de urbanism legal aprobate.

În acest sens, invocăm dispozițiile Art. III din Legea nr. 313/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din zonele urbane, care prevede expres:

„Până la realizarea registrelor locale ale spațiilor verzi, schimbarea destinației spațiilor verzi definite ca atare în Legea nr. 24/2007 poate fi făcută doar pe baza unor documentații de urbanism legal aprobate...”

Referirea la „realizarea registrelor locale ale spațiilor verzi” are izvor în art. 18 alin.(9) din Legea nr. 24/2007, care arată că în registrul local al spațiilor verzi nu pot figura terenurile proprietate privată înscrise în Cartea Funciară ca fiind categoria de folosință „curți-construcții”, fiecare „spațiu verde” având fișă proprie – întocmită conform modelului din anexa la Ordinul nr. 1466/2010.

În cauza de față, ne aflăm exact în această situație, întrucât la nivelul Municipiului București nu s-a realizat Registrul Local al Spațiilor Verzi.

C.11.1. În privința PUZ Coordonator Sector 5.

PUZ Coordonator Sector 5 a schimbat destinația unor terenuri prevăzute cromatic ca „spații verzi” în PUG, care nu erau amenajate „spații verzi” la data aprobării PUG, nici ulterior, care erau virane sau deja construite la data elaborării, avizării și aprobării PUZ Coordonator Sector 5, documentație de urbanism care a pus în aplicare atât dispozițiile Legii nr. 24/2007, cât și, mai cu seamă, hotărâri judecătorești definitive prin care au fost anulate încadrările nelegale ca „spații verzi” din PUG ale unor terenuri proprietate privată.

Până la primul termen de judecată, vom depune la dosar hotărârile judecătorești definitive prin care au fost anulate în parte încadrările nelegale ca „spații verzi” din PUG ale unor terenuri proprietate privată de pe raza Sectorului 5, în măsură să infirme de plano alegațiile gratuite ale primei instanțe – preluate ca atare de la domnul Nicușor DAN.

Pentru claritate, menționăm că PUZ Coordonator Sector 5 aprobat cu HCGMB nr. 242/2020, nu a modificat încadrarea urbanistică de „spațiu verde” a niciunui teren din categoriile:

- a) spații verzi **amenajate** și prevăzute ca atare în PUG;
- b) spații verzi **amenajate**, care se încadrează ca atare în categoriile definite prin Legea nr. 24/2007.

Prin urmare, raportarea la art. 71 din OUG nr. 195/2005 este lipsită de temei.

Totodată, suspendarea executării PUZ Coordonator Sector 5 suprimă în mod nepermis aplicarea hotărârilor judecătorești definitive prin care s-a dispus reîncadrarea în zone construibile a terenurilor încadrate nelegal ca „spații verzi” prin PUG.

În alt plan, ca în prezenta cauză, judecata din dosarul nr. 25473/3/2020 s-a desfășurat în condiții de **deplină conivență** între părțile reclamante și Primarul General – care a reprezentat ambii părâți, CGMB și Municipiul București, solicitând explicit, în scris, admiterea acțiunii. Vom depune înscrisuri care probează condițiile ilicite-dolosive în care s-a desfășurat judecata la prima instanță în cadrul dosarului nr. 25473/3/2020.

Ca și în prezenta cauză, instanța a avut „grijă” să blocheze participarea la judecată a părților reali, care ar fi putut strica „armonia” între reclamanți și părții simulați CGMB și Municipiul București – ambii reprezentați de Nicușor DAN, conform HCGMB nr. 393/2020.

C.11.2. În privința PUZ Zona de Sud a Sectorului 4.

În primul rând, precizăm că Sentința Civilă nr. 8001/21.11.2019 pronunțată în Dosarul nr. 23341/3/2019 – clamată dolosiv, de Primarul general Nicușor DAN și preluată de tribunal *drept bună* în considerente, *fusese anulată, cu mai mult de 1 an înainte de constituirea prezentei cauze*, prin Decizia Civilă nr. 1585/02.10.2020.

În al doilea rând, există hotărârile judecătorești rămase definitive, pronunțate în Dosarul nr. 43850/3/2018, în contradictoriu cu Nicușor DAN (la acea vreme președinte ASB), prin care instanța a respins, în toate fazele procesuale cererea de suspendare și acțiunea în anulare a HCGMB nr. 443/2018 privind aprobarea PUZ Zona de Sud a Sectorului 4, stabilind tocmai contrariul celor afirmate în mod ilicit-dolosiv de Nicușor DAN în prezenta cauză, preluate gratuit, fără temei, în considerentele sentinței pronunțate în prezenta cauză.

Și mai grav este că **aceleași** argumente mincinoase au stat la baza aprobării HCGMB nr. 67/26.01.2021 prin care a fost suspendată pe cale administrativă HCGMB nr. 443/2018 privind aprobarea PUZ Zona de Sud a Sectorului 4.

În dovedire, atașăm o parte a înscrisurilor relevante din Dosarul nr. 43850/3/2018:

- Acțiunea formulată de ASB și fundația Eco-Civica – introdusă la 12.12.2018 (anexa 11)
- Încheierea din 28.01.2020 prin care a fost respinsă cererea de suspendare (anexa 12)
- Recursul formulat de ASB și Eco-Civica împotriva Încheierii din 28.01.2020 (anexa 13)
- Notele scrise depuse de părâta S.C. Berser SA la 26.05.2000 (anexa 14)

- Decizia Civilă nr. 1016/01.07.2020 prin care s-a respins recursul la Încheierea din 28.01.2020 (anexa 15)
- Sentința Civilă nr. 3675/19.08.2020 prin care a fost respinsă acțiunea în anulare (anexa 16)
- Recursul formulat de ASB și Eco-Civica la 06.11.2020 (anexa 17)
- Certificatul de grefă cu soluția definitivă pronunțată în Dosarul nr. 43850/3/2018 (anexa 19)

În al treilea rând, există hotărâri judecătorești rămase definitive, pronunțate în Dosarul nr. 1504/117/2019, în contradictoriu cu Nicușor DAN (la acea vreme Primar General), prin care instanța a anulat în parte PUZ Zona de Sud a Sectorului 4 privind încadrarea nelegală ca „pădure” a unui teren din Sectorul 4 – preluată din PUG al Municipiului București, stabilind contrariul celor afirmate ilicit-dolosiv de Nicușor DAN în prezenta cauză, preluate gratuit, fără teme, în considerentele sentinței pronunțate în prezenta cauză.

În dovedire, atașăm hotărârile pronunțate în Dosarul nr. 1504/117/2018:

- Sentința Civilă nr. 299/05.02.2021 (anexa 20)
- Decizia Civilă nr. 1402/06.12.2021 (anexa 21)

C.11.3. În privința PUZ Sector 2.

În primul rând, nu există niciun înscris oficial care să arunce și cea mai mică îndoială asupra legalității PUZ Sector 2 aprobat prin HCGMB nr. 339/2020.

În al doilea rând, per a contrario, există Sentința Civilă nr. 555/03.02.2022 (anexa 22) pronunțată în Dosarul nr. 21731/3/2021 prin care același judecător Ionel RĂILEANU a reținut corect, cu doar 2 săptămâni anterior:

(i) legalitatea PUZ Sector 2 aprobat prin HCGMB nr. 339/2020

(ii) faptul că prin aprobarea PUZ Sector 2 au fost abrogate definitiv prevederile documentației de urbanism din precedent aplicabile amplasamentului – PUZ Inel Median aprobată prin Hotărârile CGMB nr. 294/2013 și nr. 292/2014.

În al treilea rând, anterior, a existat și PUZ Sector 2 aprobat prin HCL Sector 2 nr. 99/2003, cu valabilitatea prelungită prin HCL Sector 2 nr. 5/2013 care a reglementat urbanistic întreg teritoriul Sectorului 2 – abrogând prevederile contrare din PUG aprobat cu HCGMB nr. 269/2000.

Legalitatea vechiului PUZ Sector 2 a fost consființată de către instanță prin hotărârile judecătorești definitive pronunțate în Dosar nr. 21973/3/2015, în contradictoriu cu reclamantii Municipiul București, Primarul General și CGMB. În dovedire, atașăm o parte a înscrisurilor relevante din Dosarul nr. 21973/3/2015:

- Acțiunea comună formulată de Municipiul București, Primarul General și CGMB (anexa 23)
- Sentința Civilă nr. 847/13.02.2017 (anexa 24)
- Decizia Civilă nr. 4339/27.10.2017 (anexa 25)

Prin urmare, raportarea primei instanțe din prezenta cauză la prevederile din PUG-ul aprobat cu HCGMB nr. 269/2000 sunt anacronice și contrare celor reținute prin Sentința Civilă nr. 555/03.02.2022.

Iregularitățile se circumscriu motivelor de nelegalitate prevăzute la art. 488 alin.(1) pct. 6, 7 și 8 CPC, situație ce impune casarea sentinței recurate în privința considerentelor criticate și, implicit, a soluției.

C.12. Nelegalitatea considerentelor privind pretinsa existență a pagubei iminente.

Prin considerentele sentinței recurate, tribunalul a reținut ca fiind îndeplinită și condiția unei pagube iminente întrucât executarea Hotărârilor contestate „**implică transformarea unor terenuri prevăzute ca spații verzi în documentația de urbanism reprezentată de PUG, aprobat prin HCGMB nr. 269/2000 în suprafețe cu construcții, operațiune ireversibilă în situația în care instanța de fond anulează actele administrative atacate și ar fi de natură să afecteze dreptul reclamantei la un mediu sănătos.**”

Considerentele și, implicit, soluția sunt lipsite de temei legal, sub toate aspectele.

Paguba iminentă este definită expres la art. 2 alin.(1) lit.ș) din LCA: „**prejudiciul material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public.**”

În practica judiciară și doctrina de specialitate s-a reținut, în mod constant, că:

- paguba iminentă care poate justifica suspendarea executării actului administrativ trebuie să reprezinte pagube grave, greu de reparat;
- iminența producerii pagubei nu se prezumă, ci trebuie dovedită de persoana lezată, printr-o împrejurare certă, determinată, nicidecum ca o simplă posibilitate;
- paguba trebuie să reprezinte o consecință a executării și nu însăși executarea actului administrativ;

În materia protecției mediului, **prejudiciul** este definit la art. 2 pct.52 din OUG nr.195/2005 ca fiind „**efectul cuantificabil în cost al daunelor asupra sănătății oamenilor, bunurilor sau mediului, provocat prin poluanți, activități dăunătoare ori dezastre.**”

În speță, reclamanta nu a afirmat, necum să dovedească, existența unei pagube iminente, în sensul prevăzut de lege, care s-ar produce ca și consecință a nesuspendării executării Hotărârilor CGMB privind aprobarea PUZ-urilor contestate. Prin urmare, considerentele primei instanțe nu au fundament legal.

În primul rând, considerentele primei instanțe privind „**spațiile verzi**” și „**probemele de mediu**” sunt gratuite și neavenite, în condițiile în care Avizele de mediu emise de APMB pentru PUZ-urile contestate sunt acte administrative cu caracter normativ perfect valabile, necontestate de reclamantă, care, potrivit art. 2 pct. 13 lit.a) din OUG nr. 195/2005, confirmă cu maximă forță probantă faptul că PUZ-urile contestate respectă *in integrum* legislația pentru protecția mediului.

În al doilea rând, tribunalul confundă **terenurile prevăzute scriptic-cromatic** ca „**spații verzi**” în PUG, cu **terenurile amenajate în fapt** „**spații verzi**”, aceasta fiind unica ipoteză care ar conduce în timp la defrișarea de spații verzi, dar nicidecum în baza PUZ-urilor, întrucât avizele de defrișare se emit doar ulterior și în baza autorizațiilor de construire – conform Anexei nr. 3 la HCGMB nr. 304/2009.

Or, așa cum am precizat supra, în speță nu există și nu poate fi vorba, nici măcar ipotetic, despre:

- a) spații verzi **amenajate** și prevăzute ca atare în PUG;
- b) spații verzi **amenajate**, care se încadrează ca atare în categoriile definite prin Legea nr. 24/2007;

În al treilea rând, raportarea tribunalului la prevederile din PUG aprobat prin HCGMB nr. 269/2000 este ab initio lipsită de temei, întrucât au fost abrogate definitiv pe raza Sectoarelor 2 și 4 (Sud) prin documentațiile

de urbanism PUZ majore – aprobate în precedent – confirmate prin hotărârile judecătorești definitive de care se face vorbire în Dosarul nr. 21973/3/2015 (Sectorul 2) și Dosarul nr. 43850/3/2018 (Sectorul 4 – Sud).

* * *

Față de considerentele dezvoltate anterior, solicităm Onoratei Curți, admiterea recursului, astfel cum a fost formulat.

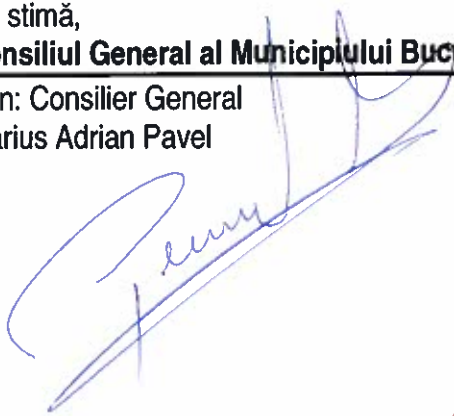
În dovedire: solicităm încuviințarea probei cu înscrisurile invocate ca anexe și alte înscrisuri noi ce urmează a fi depuse la dosar până la primul termen de judecată.

În drept: solicităm Onoratei Curți să aibă în vedere dispozițiile anterior arătate și invocate, precum și orice alte prevederi legale a căror aplicare este utilă pentru justa soluționare a cauzei.

Depunem prezentul recurs în 3 (trei) exemplare, 1 (un) exemplar pentru instanță și 2 (două) exemplare spre a fi comunicate.

Cu stimă,
Consiliul General al Municipiului București

Prin: Consilier General
Marius Adrian Pavel

DOMNULUI PRESEDINTE AL CURTII DE APEL BUCURESTI

SECTIA A VIII-A C.A.F.